15/01/2023

Κίτρους Γεώργιος: “Ιερό χρέος να είμαστε σ’ όλους ευγνώμονες” – Το μήνυμα της Κυριακής ΙΒ’ Λουκά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος

Το γραπτό κήρυγμά του για την Κυριακή ΙΒ’ Λουκά των δέκα λεπρών, εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος.

“Η ευγνωμοσύνη μας πρέπει να απευθύνεται και προς τους ανθρώπους. Ιδιαίτερα προς τους πνευματικούς και βιολογικούς γονείς, δασκάλους, συγγενείς, φίλους. Προς τους ανθρώπους που μας στάθηκαν σε εύκολες και δύσκολες στιγμές. Είναι ιερό χρέος να είμαστε σ’ όλους ευγνώμονες, διότι μάς χάρισαν κάτι από τον εαυτό τους. Πολλοί από αυτούς υποβλήθηκαν και υποβάλλονται σε πολλές θυσίες για το δικό μας καλό”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το κήρυγμα του Μητροπολίτη Κίτρους:

Οι αρετές που στολίζουν τους Αγίους της Εκκλησίας είναι πολλές. Ποικίλουν ανάλογα με την προαίρεση, τον χαρακτήρα και τα ιδιαίτερα χαρίσματα καθενός. Όλες έχουν μεγάλη αξία για τον Θεό, ο οποίος ευλογεί κάθε προσπάθεια για απόκτησή τους.

Ανάμεσά τους ξεχωρίζει η ευγνωμοσύνη. Ξεχωρίζει, διότι είναι πολύ σπουδαία και την έχουν όλοι οι Άγιοι. Ξεχωρίζει και επειδή σήμερα, δυστυχώς, σπανίζει.

Ο Χριστός, ενώ πλησίαζε σ' ένα χωριό που βρισκόταν μεταξύ της Σαμαρείας και της Γαλιλαίας, συνάντησε 10 λεπρούς. Μόλις Τον είδαν, έτρεξαν και του ζήτησαν να τους ελεήσει, χαρίζοντάς τους την υγεία. Ο πολυεύσπαγχνος Κύριος, δεν άργησε να ανταποκριθεί στο αίτημά τους. «Πηγαίνετε για να σας δουν οι ιερείς» τους απάντησε. Η πιστοποίηση για την ίαση της λέπρας τότε δινόταν από τους ιερείς. Αυτό γινόταν επειδή η λέπρα θεωρούνταν ακάθαρτη νόσος.

Οι λεπροί του σημερινού Ευαγγελίου, ενώ βρίσκονταν καθ' οδόν για τον ναό του Σολομώντα θεραπεύθηκαν. Ένας από αυτούς, Σαμαρείτης στην καταγωγή, μόλις διαπίστωσε ότι βρήκε την υγεία του, έτρεξε να βρει τον Χριστό. Με δυνατή φωνή δοξολογούσε τον Θεό και έπεσε να προσκυνήσει τον μονογενή του Υιό, ευχαριστώντας Τον θερμά.

Τότε ο Κύριος ρώτησε: «Δεν θεραπεύθηκαν και οι δέκα; Οι άλλοι εννέα που είναι»; Η ερώτηση αυτή εκφράζει θαυμασμό και όχι άγνοια. Γνωρίζει ο Κύριος ότι θεραπεύθηκαν και οι δέκα. Απορεί όμως και θαυμάζει διότι μόνο ένας γύρισε να ευχαριστήσει. Ένας μόνο έδειξε την ευγνωμοσύνη του και αυτός ήταν Σαμαρείτης. Είναι γνωστό ότι στην εποχή του Χριστού υπήρχε μεγάλη έχθρα μεταξύ Σαμαρειτών και Ιουδαίων.

Ο Χριστός, λοιπόν, αναρωτήθηκε γιατί δεν ήρθαν οι υπόλοιποι εννέα να ευχαριστήσουν για τη θεραπεία τους. Αυτό δεν το έκανε επειδή επιζητούσε τις ευχαριστίες, την δόξα και τους επαίνους. Ο Χριστός, ως τέλειος Θεός, δεν έχει ανάγκη από αυτά. Ο Χριστός ενδιαφέρθηκε για την ευγνωμοσύνη των υπολοίπων, διότι η ευγνωμοσύνη είναι ένδειξη καλοδιάθετης ψυχής. Δείχνει την καλή διάθεση του ανθρώπου και ταυτόχρονα βοηθά στη βελτίωση της διάθεσής του. Γι' αυτό ο Θεός την δέχεται με χαρά.

Ανοίγοντας την Αγία Γραφή θα δούμε ότι μεγάλοι στην αρετή άνδρες δεν έχαναν ευκαιρία να ευχαριστήσουν τον Θεό. Από την Παλαιά Διαθήκη αναφέρουμε ως

παραδείγματα τον Άβελ, τον Νώε, τον Αβραάμ και τον Ισαάκ. Δεν θα μπορούσαμε να παραλείψουμε τον πολύπαθο και πρωταθλητή της υπομονής και της ευγνωμοσύνης Ιώβ. Στην Καινή Διαθήκη, εκτός από τον λεπρό της σημερινής παραβολής, ξεχωρίζει ο Απόστολος Παύλος που μας διδάσκει να ευχαριστούμε πάντα και για όλα.

Τα παραδείγματα των παραπάνω Αγίων ανδρών μάς διδάσκουν πως πρέπει να ευχαριστούμε όταν ο Θεός μας δίδει τα αγαθά του: Υγεία, πλούτη, οικογένεια, φίλους και άλλα. Όμως έχουμε ιερό καθήκον να ευχαριστούμε και στα δύσκολα. Όταν η υγεία δίνει τη θέση της στην ασθένεια. Όταν έρχονται θάνατοι, δυσκολίες και διάφορα προβλήματα.

Γιατί να ευχαριστούμε σ' αυτές τις περιπτώσεις; Διότι ακόμα και τα λυπηρά είναι επισκέψεις του Θεού στη ζωή μας. Έρχεται ο Θεός και βοηθά τους δικαίους να γίνουν δικαιότεροι. Να σταθεροποιηθούν και να προοδεύσουν στην αρετή. Οι αμελείς και αμαρτωλοί να ξυπνήσουν από τον πνευματικό ύπνο. Μέσω των θλίψεων να πλησιάσουν τον Θεό που έχουν ξεχάσει. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς μάς διδάσκει ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις ο άνθρωπος που ευχαριστεί και δοξολογεί τον Θεό μοιάζει με μάρτυρα για δυο λόγους. Πρώτον, επειδή καταφέρνει να νικήσει τον διάβολο που προσπαθεί να σπείρει απελπισία και να εναντιώσει τον άνθρωπο κατά του Θεού. Δεύτερον, επειδή καταφέρνει να αποδείξει μηδαμινό αυτό που συνέβη. Έτσι, ο Θεός ευαρεστείται και ανακουφίζει τη λύπη.

Η ευγνωμοσύνη μας πρέπει να απευθύνεται και προς τους ανθρώπους. Ιδιαίτερα προς τους πνευματικούς και βιολογικούς γονείς, δασκάλους, συγγενείς, φίλους. Προς τους ανθρώπους που μας στάθηκαν σε εύκολες και δύσκολες στιγμές. Είναι ιερό χρέος να είμαστε σ' όλους ευγνώμονες, διότι μάς χάρισαν κάτι από τον εαυτό τους. Πολλοί από αυτούς υποβλήθηκαν και υποβάλλονται σε πολλές θυσίες για το δικό μας καλό.

Ας ζήσουμε, αγαπητοί μου, με ευγνωμοσύνη. **Να μην λείψει ποτέ από την ψυχή μας η διάθεση ευχαριστίας και δοξολογίας του Θεού**. Πάντοτε να ευγνωμονούμε πρώτα τον Θεό και έπειτα τους ανθρώπους. Αν είμαστε ευγνώμονες, ο Πανάγαθος Θεός θα μας στέλνει ακόμα πλουσιότερα τις ευλογίες και την Χάρη Του, για να καλύψει κάθε πνευματική και υλική μας ανάγκη!